

[Finansministeren.]

Betænkelighed ved, at Lovforslagets Ord er saa vide, at de f. Eks. tillader Enkeltpersoner og Selskaber at udstede og afsætte en Flerhed af Ihændehaverobligationer, naar der blot een Gang for alle betales forhøjet Stempel, men uden at nogen speciel Tilladelse til Emissionen er nødvendig; man henviser her til, at der efter den nugældende Affattelse af Stempelovens § 91 kræves foruden det forhøjede Stempel en særlig Tilladelse fra Skattedepartementet, og at der heri ligger en Mulighed for Kontrol med Sikkerheden for Obligationerne eller med det paagældende Selskabs Ledelse. Efter den hidtil i Finansministeriet fulgte Praksis har man imidlertid altid givet den i Stempeloven forudsatte Tilladelse, naar blot der blev betalt forhøjet Stempel, og Lovforslaget betegner derfor ingen Realitetsændring i Forhold til den stadig fulgte Praksis, der hidtil ikke har medført uheldige Konsekvenser.

Dertil kommer, at det er meget ønskeligt, at der paa dette Felt opnaas Retsenhed mellem de skandinaviske Lande. Man er derfor inden for Regeringen enedes om at fremsætte Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse. Skulde det vise sig, at en Kontrol som den foran nævnte maatte blive ønskelig, maa man da fra det Ministeriums Side, der særlig har herhenhørende Sager under sig, træffe de i saa Henseende egnede Foranstaltninger, herunder foranledige den eventuelt fornødne Lovgivning.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Ligeledes uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Socialminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg tillader mig over for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning.* Denne Lov tilsigter, som det vil være det høje Ting bekendt, at beskytte de arbejdsløse mod Udnyttelse af private Arbejdsanvisningskontorer, der ofte afkræver de arbejdsløse et Vederlag for Anvisning, der ikke staar i rimeligt Forhold til det med Anvisningen forbundne Arbejde, en Beskyttelse, der navnlig er paakrævet under stor Arbejdsløshed, hvor de arbejdsløse i Forvejen er særlig vanskeligt stillede.

Der blev ved denne Lov for et nærmere fastsat Omraade, nemlig Haandværk, Indu-

stri, Transport, Handels- og Kontorvirksomheder, givet et Forbud mod al privat Arbejdsanvisning, der ikke sker vederlagsfrit, dog saaledes, at der under visse Betingelser blev givet Undtagelser fra Forbudet med Hensyn til Anvisning udført af Organisationskontorer, Handelsskoler, tekniske Skoler m. m., ligesom der, hvis det inden for visse Omraader maa anses nødvendigt for at tilfredsstille en tilstedeværende Trang til Anvisning, der ikke kan udføres gennem den offentlige Arbejdsanvisning, kan gives Adgang til at drive privat Anvisning for Betaling i den Udstrækning og paa de nærmere Vilkaar, der maatte blive fastsat i det enkelte Tilfælde.

Loven omfatter dernæst private Husgerningskontorer, saaledes at Bevilling til at drive saadanne Kontorer kun kan gives i Kommuner, hvor der ikke findes et offentligt Arbejdsanvisningskontor, og hvor der ikke er let Adgang til at benytte et i en anden Kommune beliggende offentligt Arbejdsanvisningskontor. Endelig bestemmer Loven, at der ikke kan oprettes nye Fæstekontorer i Kommuner, hvor der findes et offentlig Anvisningskontor, eller hvorfra der er let Adgang til at benytte et andet offentligt Arbejdsanvisningskontor.

Der er imidlertid, som det vil ses af Bemærkningerne til Lovforslaget, over for Ministeriet rejst Kritik med Hensyn til den private Anvisning, der finder Sted inden for Hotel- og Restaurationsvirksomheder, herunder ved Ansættelse af Musikere, og man foreslaar derfor dette Omraade inddraget under Lovens Beskyttelse. Ministeriet maa principielt anse det for meget ønskeligt, at den private Arbejdsanvisning i saa vidt Omfang som muligt erstattes af den offentlige Arbejdsanvisning, der sker vederlagsfrit, men man har dog ment foreløbig at burde blive staaende ved den her foreslaaede Udvidelse af Loven, paa hvilke Omraader der har gjort sig særlig Kritik gældende med Hensyn til den private Anvisning.

For saa vidt angaar Fæstekontorer, foreslaas det, at de bestaaende Fæstekontorer kan fortsætte, men at den i den gældende Lov indeholdte Adgang til undtagelsesvis at oprette nye Fæstekontorer bortfalder.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.